

Lange Begijnestraat 14

Snijraam

Je bevindt zich hier in het oudste deel van Haarlem. Het deel dat is gebouwd op de hoger gelegen zandwal en waar al rond 1100 huizen of boerderijen stonden.

Als straatnaam komt de Begijnestraat al in de annalen van 1350 – 1400 voor. De straat leidt naar het aloude Begijnhof. Een vroeger ommuurde plek binnen de stad waar Begijnen woonden. Deze Begijnen waren alleenstaande vrouwen die hadden gekozen om samen in een hof te wonen en daarbij hun persoonlijke vrijheid te bewaren. De kloosterorden waren veel strenger.

Na de Reformatie aan het einde van de 16de eeuw hield het Begijnhof langzamerhand op te bestaan. Met uitzondering van de Waalse kerk is er niet zoveel meer van terug te vinden.

Het huis in de Lange Begijnestraat 14 is al heel oud. Er zijn er zelfs bouwsporen die wijzen op de 15de eeuw. In 1782 wordt het huis verkocht als: *“Zijnde een logement, van ouds genaamd Het Fonteyn van Aken, nu bekend onder de naam van St. Joris, waarin de Tapneering wordt gedaan”*.

Het huis was toen dus een herberg. Als het huis opnieuw in 1787 wordt verkocht, komt er een schoenmaker in. Deze familie heeft er lang gewoond want pas in 1863 is er opnieuw sprake van verkoop. Het huis brengt dan 1720 gulden op. Later is er sprake van 14 rood en 14 zwart en wordt het huis dus in tweeën bewoond. In 1970 koopt Hein van der Ham, wiens familie al jarenlang op het buurpand op nummer 12 woont, het huis en verbouwt het drastisch. Zo wordt er onder meer een nieuwe voorgevel tegen het huis aangezet. Even later komt er winkel in: *“Boetiek Miss Revolution”*. Het huis heeft daarna nog diverse andere eigenaren gehad en is nu rijksmonument en woonhuis.

Voor de Stichting Geveltekens Vereniging Haarlem is met name het snijraam boven de toegangsdeur interessant. In het midden is afgebeeld een schilderstok gekruist met een penseel. Een schilderstok wordt gebruikt om de hand een steuntje te bieden tijdens het fijnschilderen. Beide schildersattributen zijn in een knoop gestoken van een (schilders)doek, welke qua model lijkt op de levensboom. Onderaan de doek is iets heel anders opgenomen wat niets met schilderen heeft te maken, namelijk een krakeling. Het geheel heet: *“Voor een schilder en een bakker van banket”*.

De verwijzing naar de schildersattributen zal ongetwijfeld te maken hebben met de schilder Hein van der Ham die hier heeft gewoond. Naar de achtergrond van de krakeling is het voor mij raden. In ieder geval is het snijraam qua ontwerp en uitvoering van Maarten Robert.

Bron: Mooijekind en Van Vleuten Makelaars + Taxeteurs
Archiefmateriaal SGVH